

Trīs latviski kompaktdiski

Man priekšā trīs kompaktdiski ar firmas zīmi "mans cd", kuŗos pārstāvēti mūsu izpildītājmākslinieki un mūsu mūzika. (Firmas zīmei tāda laba etimoloģija - disks, kas interesē mani, vajadzīgs man, pieder man.)

Ilze Graubiņa - pianiste par excellence, daudzu jauno talantu audzinātāja Mūzikas akadēmijā un meistar-

klasēs - atskaņo sev tuvos autorus: Bachu, Skarlati, Prokofjevu, Albenisu. Viņas spēlei izcili izkopts tonis un artikulācija, viscaur izsvartots mērs un proporcijas. Ne velti Graubiņas audzinātājs Maskavas asistentūrā Jakovs Fliērs par viņu teicis: "Viņas talantā visvairāk apbur saskaņotība, kāda sevišķa plastika." Reizēm licies, vai stingrība pret sevi, zināma sevis aizliegšana nenosmacē dzīvības asņus. Sākumā biju pārsteigts par diska apdari: Graubiņa un ... tik daudz bezbēdības, gaisīguma, rotaļīguma, pat vieglprātības... Bet varbūt tieši tas bijis mākslinieces instinktīvi alktais un slēpti sapņotais - dienvīdi, kalni, putni, puķes, krāsas un smaržas...

Un - viņas iemīļotā spāņu mūzika, *Granada, Sevilla...* **[mans cd 2000/01]**

Arnis Zandmanis pianista un pedagoga stāžs līdzvērtīgs Graubiņas stāžam. Starp mūzi-

ķiem Zandmanis man allaž licies pārliecināts un eņģīgs reālists. Ne tā, ka viņš noliegtu Dieva esamību. Bet par NLO gan, šķiet, viņa viedoklis varētu būt: tas tik tāds acūmāns. Diskā ietvertas Jāzepa Vitola Variācijas par "Ej, saulīte, drīz pie Dieva" (viss dažādību spektrs labi savākts monumentālā trīsdaļībā) un Alfrēda Kalniņa Variācijas par Grīga temu. Un tomēr ar F. Lista Otro balādi si minorā Zandmanis tiecīs uztaustīt irrealā takas. Šie viesuļi un aukas, šie mērogi un neiegrozotā atļaušanās - tie iespējami varbūt tikai sapnī, blakusesošā ekzistences formā... Disku noslēdz vīrišķīgā, spēkpilnā S. Prokofjeva Sestā sonāte. **[mans cd 01/01]**

Diriģents **Edgars Račevskis** savā jubilejas gadā nāk pie klausītājiem ar retu, mazpazīstamu mūsu mūzikas lappusi. Kopā ar Radio kori viņš ieskaņojis Jēkaba Grau-

biņa vokāli drāmatisko poēmu "Atraitnes dēls" (Plūdoņa dzeja). Tā Graubiņam, jūtīgam un fili-

grānam miniatūristam, ir vienīgā tik lielas formas kompozīcija starp viņa vokālajiem darbiem - rakstīta mūža novakarē, 1957.- 58. gadā, pēc atgriešanās no izsūtījuma. Domāju, ikvienam, kuŗš ģeniālās Plūdoņa vārsmas zina kopš skolas gadiem, būs saistoši izsekot to mūzikālajam risinājumam 15 poēmas daļās. Ierakstā piedalās koris un seši solisti: trīs dziedoņi un trīs aktieŗi.

[mans cd 02/01]

So disku saturs ir visnotaļ gaišredzīgs un patriotisks. Bet apzināties arī, ka pagaidām kompaktdisku formātā ietilpināts ļoti maz no mūsu mūzikālās kultūras zelta fonda. Pianistu lauciņā vien uz saviem soloalbumiem gaida Valdis Jancis, Jautrite Putniņa, Vilma Cīrule, Arturs Ozoliņš u. c. Laiks ir gaužām steidzīgs, un savu pirmo CD Ilze Graubiņa vēl sagaidīja, vēl turēja savās rokās šaisaulē...

Imants Zemzaris